

Dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Mgr. Alena Nováková

MHMP 808734/2020

236 002 806

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **14/0**

S-MHMP 355756/2020

Datum:

01.06.2020

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), **rozhodl** ve společném řízení v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 ZOP a ustanovením § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), podle ustanovení § 67 a násl. a § 140 odst. 7 správního řádu a ustanovení § 93 a násl. ZOP **takto:**

I.

Právníká osoba **Nasir s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473**, vlastník nemovité věci – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, která je kulturní památkou, **se uznává vinnou** z přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, kterých se dopustila v jednočinném souběhu tím, že v období od 1. 3. 2019 do 30. 3. 2020 neplnila povinnosti vlastníka kulturní památky pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením, vymezené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, ve vztahu k nemovité věci – stavbě č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památce zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 a nacházející se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, čímž zavinila, že:

- dochází k masivní a plošné degradaci omítek a zdiva, k masivnímu a plošnému odpadávání omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na severovýchodním křídle objektu

vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu, zdivo zjevně vlhké,

- b) z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva, které většinou zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí,
- c) plošně odpadávají štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby, na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány, rozpadá se hlavní římsa jižní fasády směrem ke kolejišti vč. omítek a štuků,
- d) dochází k rozpadu zděného západního štítu hlavní centrální budovy (viditelné směrem od kolejiště), eroze zdiva je tak silná, že boční voluty se rozpadají, resp. již téměř zcela chybí a z nástavce odpadla štuková výzdoba; okna (vedoucí do krovu) ve štítu jsou nezabezpečena, provizorní krytina v místech bílých volut již nedosedá na zdivo a je zde viditelná díra do krovu, římsa pod jižní volutou odpadla z důvodu zatékání do konstrukce,
- e) střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dochází k přímému zatékání vody na dlažbu, okapy a svody zcela chybí, chybí systém odvodu dešťové vody nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti (chybí okapy a svody),
- f) zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přeshpricování je nefunkční, místy již odpadlé,
- g) pod atikou chybí či jsou poškozené části prejzů kryjící štukové římsy,
- h) provizorní zakrytí střechy je místy vadně/neodborně položené a odchlíplé, provizorní krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části stavby a tím narušuje zdivo a omítky resp. štukovou výzdobu, které následně dále degradují,
- i) chybí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád,
- j) jsou poškozená okna v přízemí směrem do ulice /vysklené výplně a poškozené původní rámy oken, konkrétně se jedná o boční západní okno centrálního rizalitu severní fasády a okna podél západního i východního krčku hlavní severní fasády směrem do ulice, je nezajištěno i okno ve 3. NP východní fasády (osa od centrálního rizalitu), u vstupních dveří do budovy je prasklá a rozpadlá spodní profilovaná dřevěná kazeta,

tedy 1. nepečovala o zachování kulturní památky, 2. neudržovala ji v dobrém stavu a 3. nechránila ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením.

Nemovitost č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 a nachází se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze.

II.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrokové části č. I. se právnické osobě **Nasir s.r.o.**, identifikované výše, **ukládá** podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona, § 35

písm. b), § 41 odst. 1 a 46 ZOP **správní trest úhrnné pokuty** ve výši **800 000 Kč** (slovy osmsettisíc korun českých).

III.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se právnické osobě Nasir s.r.o., identifikované výše, ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých).

Pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001774**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP vykonává v souladu s ustanovením § 31 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, na území hl. m. Prahy přenesenou působnost na úseku státní památkové péče a v souladu / podle ustanovení § 28 odst. 2 písm. b) a § 29 odst. 2 písm. h) památkového zákona dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných pro / k jeho provedení.

Nemovitá věc – stavba č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 (dále jen předmětná kulturní památka) a nachází se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze (dále jen nařízení vlády).

Z památkového katalogu, veřejně dostupného na <https://www.pamatkovykatalog.cz/>, se podává, že cit.: „Žel. stanice vznikla v l. 1904-05 v místě starší provizorní budovy trati mezi hl. nádražím a Vyšehradem. Hl. budova vyniká secesní fasádou, mezi jednopatrovými křídly dvoupatrová střední část, jednoosý rizalit, krajní osy zakončeny věžicemi.“

Z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona vyplývá povinnost vlastníka kulturní památky na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Tyto povinnosti vlastníka kulturní památky představují zákonné omezení vlastnických práv, které má ústavní základ v čl. 11 odst. 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (dále jen LZPS), podle kterého vlastnictví zavazuje, není neomezené a nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. S tímto ustanovením nepřímou souvisí čl. 35 odst. 3 LZPS, podle kterého nikdo nesmí poškozovat kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Plnění povinností, které vlastníkově kulturní památky vyplývají z ustanovení § 9 odst. 1 památkového

zákonu, může mít jak podobu zdržení se určitého jednání, tak i podobu aktivního chování. Mezinárodní charta o zachování a restaurování sídel, Benátky 1964, v čl. 4 zdůrazňuje, že konzervace památek ukládá především soustavnost jejich údržby.

Vlastníkem kulturní památky je právnická osoba Nasir s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473. Totožnost ověřil MHMP OPP výpisem ROS. Do 25. 5. 2020 byla pod IČO 281 44 473 vedena v obchodním rejstříku, veřejném rejstříku, právnická osoba s obchodní firmou RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2. Tato obchodní firma byla ke dni 25. 5. 2020 vymazána a zapsána byla obchodní firma Nasir s.r.o. (se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473). MHMP OPP konstatuje, že tato skutečnost znamená pouze změnu obchodní firmy při zachování právní osobnosti a pro vedené řízení dle památkového zákona a ZOP nemá význam, jde o jeden a týž subjekt.

MHMP OPP rozhodnutím č. j. MHMP 1969135/2019, sp. zn. S-MHMP 1650278/2018, ze dne 7. 10. 2019, uložil právnické osobě RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473, vlastníkově předmětné kulturní památky, úhrnný správní trest pokuty ve výši 300 000 Kč za přestupky dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, kterých se dopustila v jednočinném souběhu v období od 13. 12. 2018 do 28. 2. 2019 tím, že neplnila povinnosti uložené vlastníkově kulturní památky v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, když dopustila, že na kulturní památce č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2:

1. došlo k masivnímu a plošnému odpadnutí omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na severovýchodním (dále jen SV) křídle objektu vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu (celá část 2. NP nad záchytnou sítí a část pod ní), zdivo zjevně vlhké, zbytky omítek a štuků byly splaveny na chodníku pod místem dopadu,
2. z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva ve fragmentech, které většinou zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí,
3. plošně odpadly štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby (především římsa jižní fasády směrem k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu). Na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány,
4. střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dohází k přímému zatékání vody na dlažbu, okapy a svody zcela chybí, dlažba přístřešku je místy propadlá a pokračuje její plošná destrukce, kusy dlažby jsou poházeny v ploše mezi přístřeškem a kolejištěm dráhy, chybějící systém odvodu dešťové vody nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti (chybí okapy a svody), vytlučená a chybějící historická dlažba na nástupišti, rozsáhlý propad konstrukce podlahy nástupiště na více místech – provizorně zakryto, dřevěné boční stěny přístřešku nástupiště jsou celoplošně v havarijním stavu,

5. zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, pravděpodobně opukových říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přešpicování je nefunkční, místy již odpadlé,
6. pod atikou chybí či jsou poškozené části prežů kryjící štukové římsy,
7. provizorní zakrytí střechy je místy vadně/neodborně položené a odchlíplé (stav dobře pozorovatelný především ze strany kolejiště), provizorní krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části staveb a tím narušuje zdivo a omítky resp. štukovou výzdobu, které následně dále degradují,
8. chybějí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád,

tedy 1. nepečovala o zachování kulturní památky, 2. neudržovala ji v dobrém stavu a 3. nechránila ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením.

Rozhodnutí MHMP OPP bylo potvrzeno v odvolacím řízení rozhodnutím Ministerstva kultury č. j. MK 2617/2020 OPP ze dne 20. 1. 2020 a nabylo právní moci dne 6. 2. 2020.

MHMP OPP v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen kontrolní řád), oznámil přípisem č. j. MHMP 490416/2019, sp. zn. S-MHMP 469778/2019, ze dne 13. 3. 2019, právnické osobě RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473 (dále též kontrolovaná osoba), zahájení kontroly, jejímž předmětem mělo být zjištění dodržování povinnosti dle ustanovení § 9 památkového zákona ve vztahu k nemovité věci č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památce. Kontrola byla zahájena v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) kontrolního řádu doručením písemného oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě, vlastníkově předmětné kulturní památky, do datové schránky dne 18. 3. 2019. Vlastník předmětné kulturní památky byl v rámci kontroly opakovaně vyzván k poskytnutí součinnosti v průběhu kontroly, včetně zajištění zpřístupnění předmětné nemovité věci – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, ve smyslu ustanovení § 10 kontrolního řádu. V průběhu kontroly byly pořízeny na místě dílčí protokoly. Ve dnech 16. 4. 2019, 4. 6. 2019, 20. 8. 2019, 8. 10. 2019 kontrolovaná osoba, vlastník předmětné kulturní památky, nezajistila, resp. neumožnila zpřístupnění nemovité věci – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 tak, aby mohla být provedena kontrola vnitřního stavu této nemovité věci - stavby, která je kulturní památkou a jejímž je vlastníkem. Neposkytnutí součinnosti vlastníka předmětné kulturní památky kvalifikoval MHMP OPP jako přestupek dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu a uložil vlastníkově předmětné kulturní památky správní tresty pokuty:

rozhodnutím č. j. MHMP 1224061/2019, sp. zn. S-MHMP 469778/2019, ze dne 24. 6. 2019, které bylo změněno rozhodnutím Ministerstva kultury č. j. MK 56121/2019, ze dne 8. 8. 2019, ve znění opravného rozhodnutí č. j. MK 63442/2019, ze dne 20. 9. 2019, pokutu ve výši 190 000 Kč (rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 8. 2019), rozhodnutím č. j. MHMP 2301034/2019, sp. zn. S-MHMP 469778/2019, ze dne 13. 11. 2019, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva kultury č. j. MK 1317/2020, ze dne 8. 1. 2020, pokutu ve výši 400 000 Kč (rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 1. 2020),

rozhodnutím č. j. MHMP 108984/2020, sp. zn. S-MHMP 469778/2019, ze dne 20. 1. 2020, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva kultury č. j. MK 19515/2020, ze dne 16. 3. 2020, pokutu ve výši 300 000 Kč (rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 3. 2020).

Dne 20. 8. 2019 zjistil MHMP OPP z přilehlé uliční komunikace (ulice Svobodova) následující stav stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památky: do bezpečnostní sítě nad 1. NP odpadávají kusy omítky a štuků, v 1. NP v pravé části při čelním pohledu na stavbu došlo vzhledem k plošnému zatečení a odpadnutí omítek ke statickému uvolnění klenáků nad vstupem a okny a hrozí jejich odpadnutí. Pokračuje plošná degradace zdiva a omítek. Střecha je lokálně nezabezpečena proti zatékání, voda stéká po fasádě, omítky jsou vlhké. V centrální části budovy – střecha – viditelně chybějící zabezpečení (krytina, oplechování) – vikýře a štukové dekorace, rostoucí zeleň a hnízda holubů. Nezabezpečená vysklená okna v 2. NP a 1. NP. Štíty bočních křídel jsou výrazně vykloněny do komunikace chodníku, vykazují známky statického narušení, je riziko jejich pádu do komunikace. O zjištěních byl pořízen dílčí protokol (záznam) č. j. MHMP 1577094/2019, jehož přílohou je fotodokumentace. Tento dílčí protokol byl doručen kontrolované osobě do datové schránky dne 30. 8. 2019.

Dne 8. 10. 2019 kontrolní orgán zjistil z veřejně přístupných prostor přilehlé ulice, že se stav předmětné stavby kulturní památky oproti stavu zjištěnému dne 20. 8. 2019 výrazně nezměnil. Bylo zjištěno provedení zabezpečení 2 komínových těles na pravé části stavby při čelním pohledu na ni z ulice Svobodova. O zjištěních byl pořízen dílčí protokol (záznam) č. j. MHMP 1982995/2019, jehož přílohou je fotodokumentace. Tento dílčí protokol byl doručen kontrolované osobě do datové schránky dne 14. 10. 2019.

MHMP OPP zjistil stav nemovité věci – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památky, pouze v omezeném rozsahu, a sice z venku, z veřejně přístupných prostor přilehlé komunikace, neboť mu nebylo umožněno zjistit stav uvnitř stavby, stav vnitřních konstrukcí stavby. Stav kulturní památky uvnitř nemohl MHMP OPP v důsledku neposkytnuté součinnosti kontrolované osoby ověřit.

O provedené kontrole pořídil MHMP OPP protokol dle ustanovení § 12 kontrolního řádu se závěrem, že kontrolovaná osoba ve vztahu ke stavbě č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památce, jejímž je vlastníkem, porušuje povinnosti stanovené jí v ustanovení § 9 památkového zákona, konkrétně povinnosti udržovat kulturní památku v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením. Protokol byl kontrolované osobě doručen dne 11. 11. 2019 datovou schránkou do vlastních rukou. Kontrolovaná osoba proti protokolu nepodala námitky.

MHMP OPP obdržel na vědomí výzvu ke zjednání nápravy č. j. MCP2/054342/2020/OV-OUZR/Nov, sp. zn. OV/052420/2020/Nov ze dne 18. 2. 2020, kterou místně příslušný stavební úřad vyzval RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473, ke zjednání nápravy ve lhůtě 15, resp. 30 dnů od obdržení výzvy v rozsahu vymezeném ve výzvě. Podkladem pro postup stavebního úřadu byl úřední záznam Městské policie hl. m. Prahy č. j. MPPH 19140/2020 OŘ2, ze dne 10. 2. 2020, ze kterého jsou patrné tyto skutečnosti:

1. v části záchytných sítí směrem do ulice Svobodova jsou opadané kusy omítky,
2. vpravo od budovy směrem z ulice Svobodova je narušené dočasné oplocení,
3. některá okna směrem do ulice Svobodova nejsou dostatečně zabezpečena proti případnému vniknutí nepovolaných osob a zároveň hrozí jejich uvolnění na přilehlý chodník,
4. svislý dešťový svod ze střechy domu je ukončen nad povrchem chodníku v ulici Svobodova, takže srážkové vody volně vytékají na chodník.

Oprávněná úřední osoba MHMP OPP v dané věci provedla dne 27. 2. 2020 na místě obhlídku předmětné kulturní památky z exteriéru z veřejně přístupných prostor veřejné komunikace, na místě pořídila fotodokumentaci a o této skutečnosti pořídila záznam č. j. MHMP 404345/2020 ze dne 5. 3. 2020. Na místě bylo zjištěno, že okna v přízemí domu směrem do ulice Svobodova jsou poškozena (boční západní okno centrálního rizalitu severní fasády a okna podél západního i východního krčku hlavní severní fasády směrem do ulice). Nezajištěno je i okno ve 3. NP východní fasády (osa od centrálního rizalitu), u vstupních dveří do domu je prasklá a rozpadlá spodní profilovaná dřevěná kazeta. Ze strany od vlakové trati bylo zjištěno oddělení provizorní střešní krytiny od podkladu. Zjištěno bylo i pokračování rozpadu zděného západního štítu hlavní centrální budovy (viditelné směrem od kolejí). Eroze zdiva je tak silná, že boční voluty se rozpadají, res. již téměř zcela chybí a z nástavce odpadla štuková výzdoba. Okna vedoucí do krovu ve štítu jsou nezabezpečena. Provizorní krytina v místech bílých volut již nedosedá na zdivo a je zde viditelná díra do krovu. Římsa pod jižní volutou odpadla z důvodu zatékání do konstrukce. Zjištěn byl i postupující rozpad hlavní římsy jižní fasády směrem ke kolejišti vč. omítek a štuků. Hrozí další odpadnutí celé části fasády ve 3. NP.

Vzhledem ke skutečnosti, že na základě shora zjištěného a popsaného stavu kulturní památky má MHMP OPP za to, že její vlastník neplní povinnosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona a že tak dochází k další postupné degradaci konstrukcí předmětné kulturní památky a jejímu poškození, rozhodl MHMP OPP o zahájení společného řízení o přestupcích s vlastníkem předmětné kulturní památky pro podezření z naplnění skutkové podstaty přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona ve vztahu k předmětné kulturní památce neplněním povinností vlastníka kulturní památky vymezených v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, a to povinnosti pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením.

Dobu páchání přestupků vymezil MHMP OPP od 1. 3. 2019, tedy ode dne následujícího po spáchání přestupků dle totožných skutkových podstat památkového zákona, které byly projednány v řízení vedeném MHMP OPP pod sp. zn. S-MHMP 1650278/2018 a za které byl vlastníkově předmětné kulturní památky uložen pravomocně úhrnný trest pokuty rozhodnutím MHMP OPP č. j. MHMP 1969135/2019, ze dne 7. 10. 2019, které bylo potvrzeno v odvolacím řízení (viz výše).

Zde je třeba připomenout, že prvotním cílem památkové péče není ukládání sankcí, ale dosažení stavu, kdy kulturní památka není ohrožována nebo poškožována. Jelikož vlastník předmětné kulturní památky nekonal, byl správní orgán povinen přistoupit k zahájení řízení o přestupku.

MHMP OPP v oznámení o zahájení řízení zkonstatoval, že dle ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona je vlastník kulturní památky povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu.

MHMP OPP dále uvedl, že ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona stanoví několik skutkových podstat, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nepečuje o zachování kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu a nechrání ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením, nebo kulturní památku užívá způsobem, který neodpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu.

Za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona je MHMP OPP v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona oprávněn, resp. povinen uložit pokutu do výše 2 000 000 Kč.

Za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější (§ 41 odst. 1 ZOP). Jsou-li společně projednávány dva nebo více přestupků, správní orgán může uložit pokutu ve vyšší sazbě, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přestupek nejprísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, nejvýše však do částky, která je součtem horních hranic sazeb pokut za jednotlivé společně projednávané přestupky (§ 41 odst. 2 ZOP), v daném případě až do výše 3 000 000 Kč.

Oznámení o zahájení řízení č. j. MHMP 468384/2020, ze dne 25. 3. 2020, bylo vlastníkově předmětné kulturní památky, právnické osobě RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473, doručeno do datové schránky dne 30. 3. 2020 a tímto dnem bylo společné řízení zahájeno.

Dle ustanovení § 69 ZOP se doručením tohoto oznámení podezřelá z přestupku, právnická osoba RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473, stala obviněnou (dále jen obviněná nebo vlastník kulturní památky).

Obchodní firma RailCity Vyšehrad s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473, byla ke dni 25. 5. 2020 z obchodního rejstříku, veřejného rejstříku, vymazána a zapsána byla nová obchodní firma Nasir s.r.o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473. Jedná se o tentýž subjekt práva, právní osobnost byla zachována a uvedená změna nemá vliv na vedené řízení.

MHMP OPP v oznámení o zahájení řízení obviněné sdělil, že ve věci nenařídil ústní jednání, neboť ústní jednání neshledal nezbytným pro zjištění stavu věci a že v souladu s ustanovením §

80 odst. 2 ZOP na požádání obviněné MHMP OPP nařídí ústní jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jejich práv.

MHMP OPP současně obviněnou poučil, že při stanovení výše pokuty přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupků (§ 38 ZOP), a také k polehčujícím okolnostem (§ 39 ZOP), eventuálně k přitěžujícím okolnostem (§ 40 ZOP), že před vydáním rozhodnutí ve věci bude obviněné podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, že je právem obviněné vyjádřit se k oznámení o zahájení řízení ve věci a že v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 správního řádu má až do doby vydání rozhodnutí možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 správního řádu nahlížet do spisového materiálu

K oznámení o zahájení řízení se obviněná nevyjádřila.

Přípisem č. j. MHMP 458387/2020, ze dne 25. 3. 2020, MHMP OPP s odkazem na ustanovení § 29 odst. 3 a § 32 odst. 2 písm. c), f), g) památkového zákona požádal odbornou organizaci státní památkové péče Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Praze (dále jen NPÚ), o zpracování konkrétního vyjádření ve věci, konkrétně v jakém rozsahu byly neplněním povinností vlastníka (zanedbáváním péče) narušeny, ohroženy či poškozeny chráněné hodnoty dané kulturní památky. MHMP OPP také NPÚ požádal o přesnou specifikaci hodnot dané kulturní památky a o přesné sdělení, jaké konkrétní hodnotné prvky a konstrukce jsou ohroženy či poškozeny nebo zničeny.

Vyjádření NPÚ č. j. NPÚ-311/24847/2020, ze dne 30. 4. 2020, bylo MHMP OPP doručeno dne 30. 4. 2020. V písemném vyjádření NPÚ popsal stávající stav předmětné kulturní památky ke dni 3. 4. 2020 jednak v exteriérové části, když uvedl:

- rozsáhlá degradace štuků a omítek až na zdivo u levého předstupujícího rizalitu s věžičkou v průčelí, rozsáhlá degradace štuků a omítek až na zdivo u východního nároží objektu, destrukce cihelného zdiva v okolí okapového svodu východního nároží rizalitu, destrukce části římsy nároží východního rizalitu,
- rozsáhlá degradace štuků a omítek až na zdivo u západního nároží objektu, v místě pod kordonovou římsou,
- rozsáhlá degradace štuků a omítek až na zdivo v průčelí západního bočního křídla budovy, rozsáhlá destrukce omítek až na zdivo na západním bočním křídle ve 2. NP, destrukce omítek i štuků u říms západního nároží, vzrostlá náletová vegetace nad atikou,
- destrukce ozdobných štítů na mírně přesunutých rizalitech s věžičkami v průčelí,
- destrukce ozdobných štítů na bočních křídlech budovy (nebezpečí jejich pádu do prostoru ulice),
- rozsáhlá degradace omítek až na zdivo nadstřešních částí komínů.
- v 1. NP destruovaná bosáž nároží,
- rozsáhlá degradace omítek a štuků až na zdivo na jižní fasádě (směrem do kolejíště), především v místě nároží a ve 2. NP,

- destrukce části římsy na pravé straně průčelí jižní fasády, destrukce části ozdobného středového štítu v průčelí jižní fasády, destrukce ozdobné suprafenestry nad oknem ve 2. NP,
- poškození dřevotřískové zabezpečovací desky a rozbité sklo okna do místnosti nacházející se vedle hlavní haly v 1. NP (směrem od nástupiště),
- poškození zadržky okna v 1. NP na levé straně nástupiště,

jednak v interiéru, když uvedl:

- rozsáhlá destrukce vnitřních omítek, ozdobných štukových prvků a barevných nátěrů, poškození zatečením, jejich opadání až na zdivo,
- poškození okenních výplňových prvků a hodnotných dřevěných kazetových dveří, jejich demontování,
- v hale ve 2. NP degradovaný strop ve východní části,
- opadané keramické obložení stěn ve 2. NP,
- sejmuté podlahové krytiny v částech objektu,
- keramická dlažba ve 2. NP poškozena,
- zavlhčení fasád směrem k perónu,
- místnosti směrem na východ s destruovaným stropem a stopami zatékání, krajní východní místnost staticky zajištěna výdřevou, strop chybí, krov zavlhčen, destruované stropy tří místností naproti schodišti na perón, zavlhčení těchto místností, v uličním průčelí od schodiště mají 1., 2. a 3. místnost destruované stropy a jsou zavlhčeny, dochované krovy vizuálně v pořádku, ale poškozeny zatékáním, stopy zavlhčení bednění střechy,
- chybějící zábradlí u visutého schodiště, stěny schodiště poškozeny rozsáhlým zatékáním, místnosti v celém objektu lokálně zajištěny dřevěnými stojnami, lokálně popraskané stěny, v místnostech západního nároží stopy po zatékání.

NPÚ uvedl i výčet prací nutných k nápravě nevyhovujícího stavu, v exteriéru:

- provedení obnovy pláště střechy,
- obnovení omítek na nadstřešních částech komínů, případně jejich zabezpečení proti dalšímu poškození,
- odstranění náletové vegetace nad atikou,
- funkční zajištění vystupujících štítů v úrovni střechy proti dalšímu poškození,
- obnovení a zprovoznění dešťových svodů,
- zajištění a obnovení výplní dveřních a okenních otvorů,
- funkční zajištění degradujícího zdiva, obnovení omítek a štukových prvků,
- zakrytí anglických dvorků proti jejich další devastaci,

a v interiéru:

- sanace vlhkosti zdí a stropních konstrukcí,
- ošetření dřevěných konstrukcí krovu a stropních konstrukcí,
- ochránění umělecky hodnotných prvků (kovového zábradlí, keramické dlažby aj.) proti dalšímu poškození,
- zajištění oken a dveří proti dalšímu poškození, jejich ošetření, statické zajištění zcela nebo částečně destruovaných krovů a zdí.

Z hlediska památkové péče hodnotí NPÚ zjištěný stav předmětné kulturní památky jako havarijní a neakceptovatelný. Předmětná kulturní památka chátrá a dochází ke stále větší degradaci střech, fasádních omítek a štukových prvků, k jejich uvolňování a odpadávání. V interiéru dochází k rozsáhlé degradaci vnitřního mobiliáře (dřevěných kazetových dveří, okenních rámců, kovového zábradlí, keramické dlažby a obkladů aj.) a také k poškozování omítek, krovové konstrukce, podhledů a podlah rozsáhlým zatékáním.

Vyjádření NPÚ akceptuje MHMP OPP s výhradou vztahující se k popisu stavu interiéru předmětné kulturní památky a navrhovaným nezbytným pracím v jejím interiéru z důvodu, že vlastník předmětné kulturní památky opakovaně neumožnil MHMP OPP ověření stavu jejich vnitřních prostor. Co do zbytku se MHMP OPP plně ztotožňuje s vyjádřením NPÚ.

Přípisem č. j. MHMP ze dne oznámil MHMP OPP obviněné, že ve společném řízení o přestupcích shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí ve věci:

1. dílčí protokol (záznam) o kontrole č. j. MHMP 1577094/2019 ze dne 20. 8. 2019
2. dílčí protokol (záznam) o kontrole č. j. MHMP 1982995/2019 ze dne 8. 10. 2019
3. protokol o kontrole č. j. MHMP 2213219/2019 ze dne 4. 11. 2019
4. rozhodnutí MHMP OPP č. j. MHMP 1969135/2019, sp. zn. S-MHMP 1650278/2018 ze dne 7. 10. 2019,
5. rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 2617/2020 OPP ze dne 20. 1. 2020
6. výzva ke zjednání nápravy č. j. MCP2/054342/2020/OV-OUZR/Nov, sp. zn. OV/052420/2020/Nov ze dne 18. 2. 2020
7. písemné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze č. j. NPÚ-311/24847/2020 ze dne 30. 4. 2020.

V souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu MHMP OPP zaslal obviněné písemné vyjádření NPÚ. Ostatní shora uvedené podklady MHMP OPP obviněné nezaslal z důvodu, že uvedenými podklady obviněná disponuje, neboť byla jejich adresátem.

MHMP OPP obviněné přípisem č. j. MHMP 644653/2020, ze dne 5. 5. 2020, sdělil, že námitky a návrhy může uplatnit písemně (tj. v listinné podobě), s doručením na podatelnu Magistrátu hlavního města Prahy na adresu uvedenou v přípisu, nebo elektronicky prostřednictvím datové schránky či na adresu e-podatelny Magistrátu hlavního města Prahy, podepsané zaručeným elektronickým podpisem, ve lhůtě do 10 (deseti) dnů od doručení tohoto přípisu. Přípis byl obviněné doručen dne 13. 5. 2020.

Na výzvu k seznámení a uplatnění námitek a návrhů obviněná nereagovala.

MHMP OPP konstatuje, že obviněné bylo umožněno uplatnit procesní práva v plném rozsahu v průběhu celého společného řízení o přestupcích. Již v oznámení o zahájení řízení byla obviněná poučena o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je MHMP OPP oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty až do výše 3 000 000 Kč a že při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédne zejména k povaze a závažnosti posuzovaného přestupku a k polehčujícím či přitěžujícím okolnostem (§ 38, § 39 a § 40 ZOP).

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněné z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřila, a umožněno v souladu s § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu nahlédnout do spisového materiálu ve věci, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Přestupky, které spáchala obviněná, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, a sice z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče, MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona a nařízení vlády.

Nepečování o zachování kulturní památky, neudržování ji v dobrém stavu a nechránění ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením je za přestupky označeno v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona. Formální znak těchto přestupků je v daném případě dán, znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupky kvalifikoval MHMP OPP jako činy protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupků (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). MHMP OPP při své rozhodovací činnosti vycházel též z rozsudku NSS č. j. 8 As 29/2007-131, který stanoví, že jedním ze znaků správního deliktu (přestupku) je společensky nebezpečné jednání a že pro jejich trestnost platí podobné principy a pravidla, jako v případě trestných činů. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jednání musí tedy vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti. Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů (přestupků) musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání.

MHMP OPP přihlédl, že společenská nebezpečnost v tomto konkrétním případě není nepatrná, a to vzhledem k existenci přitěžujících okolností, které zvyšují společenskou nebezpečnost předmětného deliktního jednání obviněné. Jedná se zejména o skutečnost, že s obviněnou vedl MHMP OPP v oblasti své působnosti ve vztahu k předmětné kulturní památce v minulosti jak nápravné správní řízení dle ustanovení § 10 odst. 1 památkového zákona za porušení povinností stanovených vlastníku kulturní památky na základě památkového zákona, kdy s ohledem na neutěšený stav objektu vydal MHMP OPP rozhodnutí o uložení opatření Sp. zn. S-MHMP 1341820/2016, č. j. MHMP 813802/2017 ze dne 22. 5. 2017, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva kultury sp. zn. MK-S 8509/2017 OPP, čj. MK 50180/2017 OPP (nabytí právní moci dne 21. 8. 2017), tak i řízení o přestupcích dle totožné skutkové podstaty, jako v této řešené věci, kdy obviněná byla uznána vinnou z přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona rozhodnutím MHMP OPP č. j. MHMP 1969135/2019, sp. zn. S-MHMP

1650278/2018 ze dne 7. 10. 2019, které bylo potvrzeno v odvolacím řízení rozhodnutím Ministerstva kultury č. j. MK 2617/2020 OPP ze dne 20. 1. 2020 (nabytí právní moci dne 6. 2. 2020).

Ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona zakotvuje základní vztahy ke kulturní památce, když upravuje povinnosti vlastníka kulturní památky. Povinnosti stanovené vlastníkově kulturní památky památkovým zákonem představují omezení vlastnických práv zakotvených v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Ústavní základ tohoto zákonného omezení je zakotven v čl. 11 odst. 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (dále jen LZPS), podle kterého vlastnictví zavazuje, není neomezené a nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Ochrana veřejného zájmu v tomto případě plyne z památkového zákona a z vyhlášky Ministerstva kultury ČSR č. 66/1988 Sb., kterou se tento zákon provádí (dále jen vyhláška). S tímto ustanovením nepřímě souvisí čl. 35 odst. 3 LZPS, podle kterého nikdo nesmí poškozovat kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.

Vlastník má ve vztahu ke své kulturní památce široký katalog povinností, některé z nich jsou uvedeny ve výčtu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona. Smyslem takto vymezených zákonných povinností vlastníků kulturních památek je zachování kulturní památky a jejích památkových hodnot a eliminování vlivů, které by mohly kulturní památku poškodit či zničit. Zejména je vlastník kulturní památky povinen udržovat ji v dobrém stavu a pečovat o její zachování – jde o zachování kulturní památky jako takové, tedy jako věci ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ale především i o *zachování kulturně-historických hodnot*, pro které se stala kulturní památkou. Tyto hodnoty je třeba chránit pro příští generace. Orgány státní památkové péče jsou povolány k tomu, aby tyto hodnoty hájily a dbaly jejich ochrany.

Plnění povinností, které vlastníkově kulturní památky vyplývají z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, mohou mít jak podobu zdržení se určitého jednání, tak i podobu aktivního chování. V řešeném případě je protiprávním jednáním obviněné nekonání, neboť ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona měla za povinnost konat – pečovat o zachování kulturní památky a udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením. Tyto povinnosti obviněná neplnila v období vymezeném ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Povinnosti uložené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona jsou konstruovány jako povinnosti základní a nezbytné pro zachování kulturní památky a jejích hodnot. Smyslu a účelu těchto povinností může být dosaženo pouze jejich pravidelným výkonem, tím že bude prováděna soustavná *údržba* kulturní památky a zabezpečovací práce, kterými bude předcházeno vzniku ohrožení a poškození, resp. znehodnocení. Soustavnou údržbou jsou průběžně prováděné práce směřující k zachování kulturní památky, umožňující ji užívat odpovídajícím způsobem, aniž by při tom docházelo ke změně její podstaty a ztrátě byť i dílčích kulturně-historických hodnot. V této souvislosti je na místě taktéž připomenout, že ve vztahu k nemovitostem je třeba respektovat jejich význam stavebnětechnický, tak jak stanoví zákon č.

183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 3 odst. 4, ze kterého vyplývá, že je vlastník nemovitosti povinen realizovat „údržbu stavby“ po celou dobu její existence, tj. práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její živostnost. Údržba je tedy definována funkcí, kterou mají udržovací práce ve vztahu k udržovanému objektu plnit. Údržba má dle stavebního práva stavebnětechnický význam. Nejde o každodenní běžnou péči jako je např. úklid, zametení cesty, shrabání listí apod., ale o činnosti, které mají vztah k stavebnětechnickému či konstrukčnímu charakteru nemovitosti. *Dobrym stavem* kulturní památky se rozumí takový stav, v němž kulturní památka při běžném udržování a bez nutnosti obnovy, může sloužit svému společenskému účelu. O dobrém stavebnětechnickém stavu se v případě předmětné kulturní památky nedá hovořit, naopak, jak bylo zjištěno při opakovaných obhlídkách z veřejně přístupných míst a jak vyplývá i z výzvy místně příslušného stavebního úřadu, dochází k zatékání vody provizorně zakrytými střechami do nosného obvodového zdiva objektu, chybí okapové svody, dochází k rozsáhlému odpadávání omítek, včetně štukových prvků, na všech obvodových stěnách předmětné kulturní památky, místy začíná degradace cihelného zdiva, za atikami jsou viditelné porosty náletovou zelení, pod atikou chybějící či poškozené části prežů kryjící štukové římsy a plošná destrukce původních secesních dřevěných výplní otvorů. Udržování kulturní památky v dobrém stavu je přitom třeba vykládat tak, že její vlastník je povinen zajistit, aby nedocházelo k jejím nepříznivým změnám. V případě obvinění je údržba předmětné kulturní památky prováděna nedostatečně, resp. vůbec. Po dobu neudržování předmětné kulturní památky obviněnou, vlastníkem, dochází nejen *k ohrožení* hodnot nemovitosti, pro které byla za kulturní památku prohlášena, ale i k jejímu *poškození*, resp. *znehodnocení* této památky.

Ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona totiž dle rozsudku NSS ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 As 44/2014 – 79 vyplývá, že cit.: „*pojem znehodnocení je nutno vykládat jako podstatné snížení kulturní hodnoty památky (až na nulovou hodnotu), resp. její podstatné poškození. Zatímco v případě zničení jde o faktickou změnu stavu památky k horšímu – např. výrazné chátrání památkově chráněného domu, pro znehodnocení postačuje snížení kulturní hodnoty památky, pro které se stala kulturní památkou – např. poškození fresky, pro kterou je dům památkově chráněn, (v tomto případě je chráněn celý vnější plášť – fasáda, střecha, okna, dveře). Zároveň však nepostačuje snížení kulturní hodnoty či poškození památky pouze v nepodstatné míře.*“ K popisu kulturní hodnoty památky lze uvést, že budova nádraží Vyšehrad má vynikající secesní architekturu, postavená byla v letech 1904 – 1905, připisovaná arch. A. Balšáňkovi, odráží koncepci C. a K. nádražních budov v urbanizovaném prostoru současného hlavního města, kde je doposud vzácně zachována koncepce i forma historické nádražní budovy a zejména hmotné podstaty. Je pozoruhodná nejen svým členěním a architektonickým ztvárněním, ale i kvalitními umělockořemeslnými prvky. Nádraží je rovněž významným dokladem rozvoje pražské železniční sítě a vysoké úrovně veřejných staveb z počátku 20. století. Ve své době bylo jedinečným dokladem vstupního objektu procesu drážní přepravy, v tomto případě jedinečně celkově zakomponovaného do zástavby lokality Vyšehradu. Secesní budova nádraží má osově symetrickou fasádu se zdůrazněnou střední částí doplněnou dvěma věžovými nástavbami a nižšími bočními křídly, na straně kolejiště je po celé délce kryté nástupiště se střechou nesenou zdobnými litinovými sloupy. Vysoký násep umožnil zřízení

vstupu na nástupiště podchodem přímo z ulice. V roce 1960 České dráhy stanici Vyšehrad zrušily, nadále však fungovala jako výpravná.

Nádraží Vyšehrad nelze zobecnit do roviny běžných nádraží. Ve své době bylo jedinečným dokladem vstupního objektu procesu drážní přepravy, v tomto případě jedinečně zakomponovaného do zástavby lokality Vyšehradu. K posouzení významnosti toho nádraží je nezbytné přistupovat pohledem doby jeho vzniku, nikoliv dnešním, neboť svého času bylo toto nádraží pulzující a významnou železniční stanicí a výkladní skříní architektury lokality Vyšehrad, která symbolizovala lidem přijíždějícím do Prahy po železnici prosperitu a honosnost této části města i Prahy jako takové.

Budova nádraží Vyšehrad je významná památka, která mezi pražskými nádražími zaujímá mimořádné místo. Jde totiž o budovu, postavenou v secesním stylu, což je v souboru pražských nádraží (s výjimkou Hlavního nádraží) ojedinělé. Neobvyklá je i terénní situace – přízemí je v úrovni ulice, nástupiště je z hlediska ulice v 1. patře. Přízemí je horizontálně bosované, s volutovými klenáky v překladech pravoúhlých oken a portálů s výjimkou středního v trojici vstupů mezi rizality; v lunetě, kryté klenutou markýzou, je nad ním reliéf okřídleného kola. Ve vodorovně rustikovaném 1. patře s ploše bosovanými pilíři na obou nárožích každého rizalitu jsou nad pravoúhlými okny rovné římsy na štíhlých volutových konzolách; ve vlysu secesní rostlinný ornament, na parapetech obdélníkové, ze stran vodorovně prořezávané výplně. Hladkou plochu kordonem odděleného 2. patra rámuje na rizalitech ploše bosované pilíře, nesoucí pod vrcholem na čabrakách rozštěpených okrajů věnce a visuté svazky květů. Rizalitová okna pod rovnými římsami se zubořezem mají stejné parapety jako v 1. patře, po jejich stranách jsou obdélné reliéfy fantastické rostlinné ornamentiky.

Objekt historické budovy je bez celoplošného využití téměř 50 let s minimálními novodobými stavebními zásahy. Právě z tohoto důvodu se v budově zachovala téměř kompletní výbava původních kvalitních uměleckořemeslných prvků (štuková výzdoba fasád a interiérů, truhlářské výplně dveří a oken včetně deštění a původní dlažba). Tyto prvky uměleckého řemesla jsou dokladem vysoké úrovně kladené na veřejné stavby vzniklé počátkem 20. století a jsou předmětem památkové ochrany.

MHMP OPP konstatuje, že přestupky popsané v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona lze rozdělit na přestupky ohrožovací a poruchové. Do první skupiny spadá „nepečování o zachování kulturní památky“, „neudržování kulturní památky v dobrém stavu“, a „nechránění kulturní památky před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením“. Ve všech těchto případech k naplnění skutkové podstaty přestupku nemusí dojít k účinku, tj. ke změně na hmotném předmětu útoku. Jedná se tedy o delikty ohrožovací. Druhou skupinu tvoří „znehodnocení kulturní památky“ a „zničení kulturní památky“. U obou těchto skutkových podstat musí dojít ke zhoršení stavu kulturní památky (k jejímu znehodnocení či zničení). Jde tedy o delikty poruchové. Dle rozsudku NSS č. j. 7 As 44/2014 pojmy „znehodnocení“ a „zničení“ je třeba vykládat jako podstatné snížení kulturní hodnoty památky (až na nulovou hodnotu), resp. její podstatné poškození (až na destrukci). Zatímco v případě „zničení“ jde o fyzickou změnu stavu památky k horšímu (např. výrazné chátrání), pro „znehodnocení“

postačuje snížení kulturní hodnoty památky (např. poškození fresky, pro kterou je dům památkově chráněn). Pro naplnění obou skutkových podstat tedy nemusí dojít k úplné destrukci kulturní památky. Zároveň však nepostačuje snížení kulturní hodnoty či poškození památky pouze v nepodstatné míře (např. rezivějící okap, či několik chybějících střešních tašek). Dojde-li tedy v důsledku jednání vlastníka kulturní památky pouze k nepodstatnému snížení kulturní hodnoty památky nebo k jejímu nepodstatnému poškození, jedná se pouze o delikt ohrožovací. Toto nepodstatné snížení hodnoty či poškození je pak účinkem, který lze zohlednit při stanovení výše sankce.

Na základě zjištěných skutečností, resp. stavu předmětné kulturní památky má MHMP OPP za prokázané, že vlastník předmětné kulturní památky v období vymezeném ve výrokové části společného rozhodnutí tuto nechránil před ohrožením a poškozením, resp. znehodnocením tím, že o ni nepečoval a neudržoval ji v dobrém stavu. Jedná se o přestupky *ohrožovací*, kdy na objektu vlivem působení deliktního jednání obviněné dochází ke změně záležející ve zhoršení jeho stavu, dochází tedy k účinku, tj. změně na hmotném předmětu útoku, což se dle § 38 písm. b) ZOP přičítá k tíži obviněné při vyměření výše pokuty. Zhoršení stavu se projevuje tak, že dochází k masivní a plošné degradaci omítek a zdiva, k masivnímu a plošnému odpadávání omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na severovýchodním křídle objektu vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu, zdivo zjevně vlhké, z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva, které většinou zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí, plošně odpadávají štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby, na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány, rozpadá se hlavní římsa jižní fasády směrem ke kolejišti vč. omítek a štuků, dochází k rozpadu zděného západního štítu hlavní centrální budovy (viditelné směrem od kolejiště); eroze zdiva je tak silná, že boční voluty se rozpadají, resp. již téměř zcela chybí a z nástavce odpadla štuková výzdoba; okna (vedoucí do krovu) ve štítu jsou nezabezpečena; provizorní krytina v místech bílých volut již nedosedá na zdivo a je zde viditelná díra do krovu; římsa pod jižní volutou odpadla z důvodu zatékání do konstrukce, střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dochází k přímému zatékání vody na dlažbu, okapy a svody zcela chybí, chybí systém odvodu dešťové vody nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti (chybí okapy a svody), zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přešpicování je nefunkční, místy již odpadlé, pod atikou chybí či jsou poškozené části prejzů kryjící štukové římsy, provizorní zakrytí střechy je místy vadně/neodborně položené a odchlíplé, provizorní krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části stavby a tím narušuje zdivo a omítky resp. štukovou výzdobu, které následně dále degradují, chybí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád, jsou poškozená okna v přízemí směrem do ulice /vysklené výplně a poškozené původní rámy oken, konkrétně se jedná o boční západní okno centrálního rizalitu severní fasády a okna podél západního i východního krčku hlavní severní fasády směrem do ulice; je nezajištěno i okno ve 3. NP východní fasády (osa od centrálního rizalitu); u vstupních dveří do budovy je prasklá a rozpadlá spodní profilovaná dřevěná kazeta.

Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a hmotovém začlenění do městského urbanismu, v nosných konstrukcích (obvodové a nosné zdi), jejich dispozicích a uměleckořemeslných dekoracích (štuky, plastická výzdoba), hodnotných povrchích (omítky, štuky, dlažby) i prvcích výplňových (střešní krytiny, okna, dveře).

Hodnota dotčených fasád spočívá zejména ve velmi kvalitním výtvarném, architektonickém a materiálovém ztvárnění.

Nosné konstrukce objektu jsou základní hodnotou památky, na jejich existenci je závislá samotná existence objektu.

Povinnosti plynoucí z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona dále upřesňuje ustanovení § 8 vyhlášky, které v odst. 1 stanoví, že vlastník kulturní památky je povinen se postarat o včasnou přípravu a řádné provedení všech prací a jiných opatření potřebných k zabezpečení péče o kulturní památku, zejména

- a) dobrého technického stavu a estetického vzhledu kulturní památky,
- b) vhodného a přiměřeného užívání kulturní památky,
- c) příznivého prostředí kulturní památky,
- d) proti svévolnému poškození, zničení nebo odcizení, nebo odcizení jejich odstranitelných součástí či příslušenství.

V souladu s ustanovením § 8 odst. 2 písm. a) vyhlášky je vlastník kulturní památky dále povinen zajistit neporušené uchování a účinné uplatnění uměleckých a kulturně historických hodnot kulturní památky.

Pokud jde o estetický vzhled předmětné kulturní památky dle písm. a) ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky, již z úvodních ustanovení památkového zákona vyplývá, že účelem tohoto zákona je vytvoření všestranných podmínek pro péči o kulturní památky takovým způsobem, který umožní, aby se podílely na rozvoji kultury, umění vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví a na estetické výchově (ustanovení § 1 památkového zákona). Udržování nemovitých památek v dobrém stavu tak nelze redukovat pouze na zachování jejich společenské funkce, nýbrž je nutné zohlednit také jejich *funkci estetickou*. Jak bylo již řečeno, vlivem zatékání ze střechy a svodů dochází po celém plášti budovy k plošnému odpadávání secesní štukové výzdoby, omítek a konstrukčních prvků stavby, okna jsou místy vysklena, za atikami jsou viditelné porosty náletovou zelení, která nebyla dlouhodobě odstraňována, a neodborně položené a odchlíplé provizorní zakrytí střechy plechem. Toto vše se projevuje navenek a stavba hyzdí okolí - nemá vzhled, náplň ani jinou připomínku původních hodnot.

Trvalou neúdržbou ze strany vlastníka předmětné kulturní památky tak nejsou dotčeny pouze kulturně historické hodnoty předmětné kulturní památky, ale též hodnoty dané lokality, kde bytí i nepatrná změna exteriéru může působit rušivě. Zanedbáváním péče ze strany vlastníka tak dochází nejen k úbytku hodnot předmětného stavby, ale i úbytku kulturně historických hodnot lokality Svobodovy ulice, resp. Pražské památkové rezervace.

Z výše uvedeného plyne, že povinnosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona (a konkretizované v prováděcí vyhlášce) obviněná neplní.

Taktéž povinnost památku při výkonu svého vlastnického práva neohrožovat a nepoškožovat nad míru stanovenou zákonem vyplývá již ze samotné LZPS. Článek 35 odst. 3 LZPS je pak konkretizován v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, a to do té míry, že určuje dva okruhy povinností vlastníka kulturní památky. Jednak je vlastník kulturní památky povinen užívat kulturní památku pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu a dále pak na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit před ohrožením, poškozením či znehodnocením i odcizením. Udržování památky v dobrém stavu je přitom třeba vykládat tak, že vlastník je povinen zajistit, aby nedocházelo k jejím nepříznivým změnám. V dotčeném případě došlo dlouhotrvající neúdržbou ze strany vlastníka k narušení konstrukcí stavby i k estetické degradaci fasády a střechy. Takový stav je nepochybně v rozporu s povinností zajistit dobrý technický stav nemovité památky (ustanovení § 8 vyhlášky), neboť je poškožováno zdivo a secesní fasáda a střecha nemovitosti. Dále je uvedený stav rovněž v rozporu s povinností chránit památku před znehodnocením, jelikož je ohrožena nosná konstrukce nemovitosti, která tvoří základní hodnotu této památky.

Předmětem památkové ochrany kulturních památek je objekt jako celek, zejména jeho historické vodorovné a svislé nosné konstrukce (zdivo, klenby, trámové stropy, krov, včetně všech historických prvků a detailů), ale i veškeré autentické konstrukce a prvky nenosné a výplňové (mezi jiným i střešní krytina včetně všech autentických historických prvků a detailů).

Pro zachování zásadních hodnot kulturní památky nádraží Vyšehrad je nutné trvat nejen na zachování vnějšího pláště, ale i střechy a obnově prvků, které jsou pro zachování secesního charakteru budovy elementární a tvoří neoddělitelnou součást objektu prohlášeného za kulturní památku. Původním prvkům je nutné uchovat důsledně originální podobu (nebo zhotovit věrnou kopii), tyto zdánlivé a často podceňované detaily představují, a to obzvláště v případě secese, těžiště památkové hodnoty objektu.

Předmětná nemovitá věc – stavba č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, „nádraží Vyšehrad“ je kulturní památkou. Jedná se o významnou kulturní památku secesního nádraží (výpravní budovy s nástupištěm), která je dle umělecko-historického rozboru připisována architektu Antonínu Bašáňkovi. Vystavěna byla v letech 1904 - 1905 na trati mezi Hlavním a Smíchovským nádražím. Hlavní budova (parc. č. 286, přesahuje na parc. č. 284/1) je složena ze středního vyššího objektu a postranních dvoutraktových nižších křídel. Při ulici je budova dvoupatrová, ze strany kolejiště a nástupiště jednopatrová. Náročně členěné fasády jsou bohatě zdobeny architektonickými a uměleckými prvky. Ulicní fasáda je členěna pásovou rustikou a zakončena profilovanou římsou, obě boční fasády vybíhají do trojúhelných štítů s dřevěnými výplněmi. Nástupiště je kryto dřevěnou konstrukcí a dřevěnými zasklenými stěnami. Nádraží v Praze na Vyšehradě významným způsobem dokládá rozvoj pražské železniční sítě a navazuje na trasu Železničního mostu.

V době prohlášení stavby za kulturní památku v roce 2000 hodnota objektu byla spatřována v tom, že se jednalo o vynikající secesní architekturu pozoruhodnou svým členěním i detailem, spojenou s kvalitními prvky uměleckého řemesla i tesařskými detaily. Je dokladem vysoké úrovně kladené na veřejné stavby vzniklé počátkem 20. století. Celý areál vytváří vzácně dochovaný architektonický a funkční celek navazující na trasu Železničního mostu. Významným způsobem dokládá rozvoj pražské železniční sítě.

Z výše uvedeného vyplývá, že budova má hodnotu z hlediska lokální svěbytnosti a charakteristiky prostředí.

Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a hmotovém začlenění do městského urbanismu, v nosných konstrukcích (obvodové a nosné zdi, konstrukce krovu a trámové konstrukce, litinové nosné sloupy), jejich dispozicích a uměleckořemeslných dekoracích (štuky, plastická výzdoba), hodnotných površích (omítky, štuky, dlažby) i prvcích výplňových (střešní krytiny, okna, dveře).

Hodnota dotčených fasád spočívá zejména ve velmi kvalitním výtvarném, architektonickém a materiálovém ztvárnění.

Řemeslné a uměleckořemeslné prvky a detaily fasád tvoří jeden stylový celek s objektem, podílejí se nezpochybnitelně na jeho charakteru, architektonickém výrazu, jednoznačně určují dobu realizace objektu a mají hodnotu historického dokumentu dokládající technickou úroveň řemesel své doby. V dané architektuře detaily „dělají“ celek, „rozhodují“ o jeho vzhledu, vytvářejí charakter zejména u secesních staveb, jako je dotčený objekt.

Zjištěný a popsáný stav kulturní památky je důsledkem zanedbávání povinností vlastníka kulturní památky stanovených mu v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, tj. na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením, resp. znehodnocením, když neprovádí pravidelnou údržbu kulturní památky. Především obviněná nezabezpečila objekt proti zatékání vody, která může následně při déletrvajícím působení negativně ovlivnit statiku stavby samé (klempířské prvky jsou nefunkční, příp. zcela chybí, okna jsou rozbitá, nedostatečně zabezpečená, do konstrukcí masivně zatéká) a nezabezpečila jej před dalšími negativními povětrnostními vlivy, čímž způsobila degradaci nemovitosti (odpadávání omítek, plísň, koroze). Obviněná dále nezabezpečila ochranu jednotlivých prvků a umožnila, aby došlo k rozsáhlé degradaci štuků a omítek až na zdivo u levého předstupujícího rizalitu s věžičkou v průčelí, rozsáhlé degradaci štuků a omítek až na zdivo u východního nároží objektu, destrukci cihelného zdiva v okolí okapového svodu východního nároží rizalitu, destrukci části římsy nároží východního rizalitu, rozsáhlé degradaci štuků a omítek až na zdivo u západního nároží objektu, v místě pod kordonovou římsou, rozsáhlé degradaci štuků a omítek až na zdivo v průčelí západního bočního křídla budovy, rozsáhlé destrukci omítek až na zdivo na západním bočním křídle ve 2. NP, destrukci omítek i štuků u římsy západního nároží, destrukci ozdobných štítů na mírně předsunutých rizalitech s věžičkami v průčelí, destrukci ozdobných štítů na bočních křídlech budovy (nebezpečí jejich pádu do prostoru ulice), rozsáhlé degradaci omítek až na zdivo

nadstřešních částí komínů, destrukci bosáže nároží, rozsáhlé degradaci omítek a štuků až na zdivo na jižní fasádě (směrem do kolejiště), především v místě nároží a ve 2. NP, destrukci části římsy na pravé straně průčelí jižní fasády, destrukci části ozdobného středového štítu v průčelí jižní fasády, destrukci ozdobné suprafenestry nad oknem ve 2. NP, poškození dřevotřískové zabezpečovací desky a rozbití skla okna do místnosti nacházející se vedle hlavní haly v 1. NP (směrem od nástupiště), poškození zadržky okna v 1. NP na levé straně nástupiště.

Ze shromážděných podkladů pro rozhodnutí ve věci vedeného společného řízení o přestupcích vyplývá absence soustavné péče vlastníka o předmětnou kulturní památku a popsany a zdokumentovaný stav svědčí o tom, že není nadále prováděna její základní údržba. Takovýto postup ze strany vlastníka není řádnou péčí o kulturní památku.

MHMP OPP pro informaci uvádí, že dobu protiprávního jednání obviněné vymezil ve výroku tohoto rozhodnutí od doby, kdy byly spáchány přestupky dle stejné skutkové podstaty a se stejným skutkovým základem, za které byl obviněné uložen správní trest úhrnné pokuty a rozhodnutí je pravomocné, do doby, kdy bylo toto společné řízení o přestupcích zahájeno, tj. do 30. 3. 2020, kdy bylo obviněné doručeno oznámení o zahájení řízení.

MHMP OPP má za jednoznačně prokázané, že vlastník kulturní památky svým jednáním, resp. opomenutím (nekonáním) naplnil více skutkových podstat přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a uložení úhrnné pokuty je důvodné (§ 41 odst. 1 ZOP).

MHMP OPP neshledal důvod pro aplikaci ustanovení § 21 ZOP, neboť ze skutečností uvedených v odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že obviněná nevynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Obviněná nevynaložila totiž žádné úsilí. MHMP OPP neshledal ani důvod pro aplikaci ustanovení § 43 odst. 2 ZOP, neboť neshledal, že by bylo lze důvodně očekávat, vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele, že již samotné projednání věci před MHMP postačí k nápravě obviněné. Samotná závažnost spáchaných přestupků vylučuje možnost upustit od uložení správního trestu s ohledem na významný veřejný zájem, zájem na ochraně kulturního dědictví, který byl ohrožen. Je zcela zřejmé, že se upuštění od uložení správního trestu nabízí především v případech málo závažných, bagatelních přestupků, mezi které nelze zařadit přestupky spáchané obviněnou.

Vlastník předmětné kulturní památky si je nepochybně vědom, že své povinnosti ve vztahu ke kulturní památce zanedbává. Ve vztahu k předmětné kulturní památce již bylo také rozhodnuto v řízení o uložení opatření podle § 10 odst. 1 památkového zákona. Vlastník předmětné kulturní památky se však dosud nezačal o kulturní památku řádně starat. K vynaložení byť minimální péče o předmětnou kulturní památku nepřistoupila obviněná ani poté, co jí byl pravomocně uložen úhrnný trest pokuty za porušování povinností vlastníka kulturní památky v období od 13. 12. 2018 do 28. 2. 2019. Proto MHMP OPP očekává, že nyní uložená úhrnná pokuta bude mít pro obviněnou též výraznější funkci motivační, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení pro jeho další chování, aby byla zachována i její funkce represivní.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění. MHMP OPP s odkazem na výše uvedené konstatuje, že svých povinností si obviněná musela být vědoma a měla tak za situace, kdy porušila zákonné povinnosti, důvodně předpokládat, že porušení zákonných povinností s sebou nese odpovědnost za takové porušení (delikt ní odpovědnost). Obviněná spáchala předmětné přestupky neplněním svých zákonem stanovených povinností. Jako adresátka rozhodnutí MHMP OPP v předchozích řízeních o uložení opatření podle ustanovení § 10 odst. 1 památkového zákona, o přestupcích dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a o přestupcích dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu musela vědět o povinnostech, které jí ve vztahu k předmětné kulturní památce z památkového zákona vyplývají. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že obviněná si musela být vědoma, že zanedbáváním péče o kulturní památku porušuje povinnosti stanovené památkovým zákonem a že jí za absenci péče o kulturní památku hrozí uložení pokuty, resp. sankce. Skutečnost, že obviněná neplní řádně své povinnosti ve vztahu k předmětné kulturní památce, se na této kulturní památce projevuje, její stav není dobrý (udržovat kulturní památku v dobrém stavu vlastníkem ukládá zákon), naopak postupuje její degradace, jak je popsáno výše.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Explicitně z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona vyplývají vlastníku kulturní památky povinnosti na vlastní náklad pečovat o zachování uvedené kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením, neplnění těchto povinností znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky více skutkových podstat přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a že výše popsaným jednáním se obviněná dopustila protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Obviněná tedy spáchala přestupky podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona v jednočinném souběhu. Účinek přestupků zohlednil MHMP OPP při ukládání výše správního trestu (§ 38 písm. b) ZOP).

Při svém rozhodování MHMP OPP vycházel zejména z obhlídek kulturní památky z veřejně přístupného místa ve dnech 20. 8. 2019 a 8. 10. 2019, včetně fotodokumentace pořízené při těchto obhlídkách, z protokolu o kontrole č. j. MHMP 2213219/2019 ze dne 4. 11. 2019, z vyjádření NPÚ, z výzvy místně příslušného stavebního úřadu ke zjednání nápravy č. j. MCP2/054342/2020/OV-OUZR/Nov, sp. zn. OV/052420/2020/Nov ze dne 18. 2. 2020. MHMP OPP přihlédl ke všem skutečnostem, které vyšly v řízení najevo, zjišťoval všechny okolnosti pro ochranu veřejného zájmu, jak mu ukládá zákon.

MHMP OPP zvažil všechny výše uvedené podklady a vycházel z objektivně zjištěného skutkového stavu. V rámci vedeného řízení postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupků. Přestupky, kterých se obviněná neplněním zákonných povinností vlastníka kulturní památky dopustila, jsou přestupky trvající v souladu s ustanovením § 8 ZOP, neboť obviněná neplněním povinností vlastníka kulturní památky vyvolala protiprávní stav, který následně udržuje; takové jednání tvoří jeden skutek, a to až do okamžiku ukončení, resp. odstranění protiprávního stavu. Obviněná vyvolala protiprávní stav nekonáním. Podle teorie správního trestání, která vychází z teorie trestního práva, je mezníkem, který odděluje sankcionované jednání od dalšího, právě sdělení obvinění podezřelému.

Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 2 000 000 Kč. Oznámením o zahájení řízení o přestupku a též vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, se promlčecí doba přeruší, začíná běžet nová promlčecí doba, a odpovědnost za přestupek v daném případě v souladu s ustanovením § 32 ZOP zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání. Dle ustanovení § 31 odst. 2 písm. c) ZOP začíná u trvajícího přestupku promlčecí lhůta běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro projednání přestupků a uložení pokuty byla v daném případě zachována.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu, k významu a hodnotám dané nemovitosti, k rozsahu způsobené škody a povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP shledal, že pokuta vyměřená ve výroku rozhodnutí je adekvátní, s ohledem na *individualizaci trestu* v dané věci. NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: „*mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.*“

Dotčená nemovitost je kulturní památkou, která chátrá. Degradace se nejvíce týká památkově nejhodnotnějších součástí nemovitosti, a to jejích konstrukcí a hodnotných prvků, které prakticky již neexistují nebo jsou ve špatném stavu (viz výše). Kulturní památky podléhají zvláštnímu (přísnějšímu) režimu státní památkové péče než jiné nemovitosti na území, kde svůj zájem uplatňuje státní památková péče, jsou individuálně chráněny. Zájem státní památkové péče je v daném případě tedy velmi významný.

MHMP OPP při vyměření výše ukládané pokuty přihlédl i k době, po kterou obviněná porušuje zákonné povinnosti vlastníka a kterou MHMP OPP vymezil ve výrokové části tohoto rozhodnutí. MHMP OPP přihlédl i k tomu, že k porušení povinností vlastníka kulturní památky došlo i přes skutečnost, že obviněné již bylo uloženo nápravné opatření. K tomu, že obviněná i přes uložené nápravné opatření porušuje památkový zákon, což má za následek zhoršování stavu nemovitosti, musel MHMP OPP přihlédnout jako k přitěžující okolnosti. Obviněná se prokazatelně nezačala řádně starat o dotčenou kulturní památku, a to ani přes uplatňování nástrojů, které zákon dává orgánu státní památkové péče. Z důvodu přetrvávající nečinnosti obviněné devastace kulturní památky pokračuje. Tato chátrá povětrnostními vlivy, především proto, že není řádně provedeno zabezpečení proti zatékání do objektu, a následně dochází k poškozování fasád objektu. Stav předmětné kulturní památky se stále zhoršuje z důvodu absence řádné péče vlastníka - obviněné. Soustavné dlouhodobé zanedbávání péče o kulturní památku znamená, že MHMP OPP musí uložit pokutu v takové výši, aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence.

V neprospěch obviněné zvážil MHMP OPP i to, že nejde o první případ porušení zákonných povinností vlastníka kulturní památky. Skutečnost, že obviněná spáchala přestupek opakovaně, posoudil MHMP OPP v souladu s ustanovením § 40 písm. c) ZOP jako přitěžující okolnost.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání přestupků vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání obviněné spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – řádně plnit povinnosti vlastníka kulturní památky – měla (a o svých povinnostech věděla).

Ukládaná pokuta musí být proto dostatečně citelným zásahem do majetkové sféry obviněné, aby svůj účel splnila, neboť účelem sankce je postih povinného, tzn. trest za neplnění povinností stanovených v právních předpisech. MHMP OPP musel přihlédnout ke skutečnosti, jako *k okolnosti přitěžující*, že s obviněnou vedl již v minulosti nápravné správní řízení za porušení povinností stanovených vlastníku kulturní památky i řízení o přestupcích spáchaných porušením povinností vlastníka kulturní památky, a i přesto nijak nezměnila svůj přístup k předmětné kulturní památce, jejímž je vlastníkem.

MHMP OPP dále přihlédl i k majetkovým poměrům obviněné, zjistitelným z katastru nemovitostí, veřejného seznamu (viz níže) a k povaze činnosti právnické osoby (§ 37 písm. g) ZOP).

MHMP OPP přihlédl i k povaze činnosti obviněné, která je obchodní korporací s předmětem podnikání uvedeným v obchodním rejstříku (veřejném rejstříku): výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Dle údajů z živnostenského rejstříku má obviněná předmět podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, obory činnosti: zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, výroba, obchod a služby jinde nezařazené, se vznikem oprávnění 11. 1. 2012 s dobou platnosti: na dobu neurčitou, realitní

činnost, správa a údržba nemovitostí - ukončeno: 2. 3. 2020, Nákup, prodej, správa a údržba nemovitostí - zahájeno: 3. 3. 2020.

Dle názoru MHMP OPP lze tedy u obviněné s ohledem na předmět podnikání znalost právních předpisů, uplatňujících se v souvislosti s nakládáním nemovitými věcmi, předpokládat. Proto MHMP OPP přihlédl k této skutečnosti jako k *přítěžující okolnosti*.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty zvažoval, které *polehčující okolnosti* by mohl přičíst obviněné, tyto však neshledal.

Jak již uvedeno výše, MHMP OPP při vyměření výše sankce zohlednil skutečnost, že se v daném případě jedná o delikt ohrožovací. Nadto musel přihlédnout taktéž ke skutečnosti, že v daném případě došlo ke zhoršení stavu nemovitosti, tj. došlo ke změně na předmětu útoku, což je přičítáno k tíži obviněné při vyměření výše pokuty, jedná se tedy o *přítěžující okolnosti*. MHMP OPP po zvážení relevantních okolností uložil pokutu ve spodní hranici zákonné sazby. Uložení nižší pokuty by MHMP OPP považoval za „nepřiměřeně mírné“ vzhledem k individualizaci trestu v dané věci.

MHMP OPP předpokládá, že pokuta v uložené výši již zapůsobí na chování vlastníka ve vztahu k předmětné kulturní památce a bude tak pro vlastníka kulturní památky dostatečně motivační, aby se začal o kulturní památku řádně starat. Uložená pokuta by měla již působit preventivně s ohledem na další chování pokutovaného subjektu ve vztahu k hodnotám chráněným příslušnými ustanoveními památkového zákona. Vyměřená pokuta odpovídá dle názoru MHMP OPP stavu předmětné kulturní památky vyvolanému nečinností jejího vlastníka - obviněné.

Stav volných finančních prostředků na účtu (účtech) či jiných aktiv obviněné není MHMP OPP znám, neboť obviněná nepředložila žádný výpis či přehled, a MHMP OPP tak nemohl usuzovat o jejich stavu.

MHMP OPP si opatřil ze Sbírký listin z veřejného rejstříku Rozvahu obviněné ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2017, prokazující stav jejího majetku – aktiva x pasiva – za rok 2017. Údaje za rok 2018 a 2019 nejsou k datu vypracování tohoto rozhodnutí založeny ve Sbírcé listin. Sbírká listin je veřejně přístupná zde: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=56029308&subjektId=349800&spis=919820>.

Obviněná je dle výpisu z Katastru nemovitostí, veřejného seznamu, vlastníkem kulturní památky nádraží Vyšehrad (č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, list vlastnictví č. 383) a dále jí svědčí vlastnické právo k nemovitostem se zápisem na listu vlastnictví č. 383: pozemek parc. č. 286 (výměra: 565 m², zastavěná plocha a nádvoří), pozemek parc. č. 284/10 (výměra: 1 248 m², druh pozemku: ostatní plocha), pozemek parc. č. 284/11 (výměra: 969 m², druh pozemku: ostatní plocha) v k. ú. Vyšehrad.

Z cenové mapy stavebních pozemků hl. m. Prahy pro rok 2019, která je veřejně dostupná na <https://mpp.praha.eu/app/map/cenova-mapa/>, se podává, že cena za m² parcely v dané lokalitě,

kde jsou situovány shora uvedené pozemky – parcely ve vlastnictví obviněné, činí: 10 220 Kč za m² (např. pozemky parc. č. 247, 248, k. ú. Vyšehrad, ul. Svobodova, přímo přes komunikaci proti předmětné kulturní památce nádraží Vyšehrad a shora uvedeným parcelám), 10 220 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 243, k. ú. Vyšehrad, ul. Na Slupi, bezprostředně sousedící s pozemkem parc. č. 284/11, k. ú. Vyšehrad), 11 570 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 228/1, 231, k. ú. Vyšehrad, ul. Neklanova, přes vlakovou trať proti předmětné kulturní památce nádraží Vyšehrad a shora uvedeným parcelám).

Z uvedeného je zřejmé, že hodnota pozemků ve vlastnictví obviněné je vysoká.

Obviněná není ke dni vypracování tohoto rozhodnutí, tj. 1. 6. 2020 evidována v insolvenčním rejstříku.

MHMP OPP konstatuje, že pokuta je přiměřená i s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení a není pro účastníka řízení likvidační. Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a NSS (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. NSS ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoliv ze své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Vzhledem k tomu, že obviněná neposkytla žádnou součinnost v průběhu řízení, stanovil MHMP OPP výši pokuty odhadem. MHMP OPP dovodil majetkové poměry obviněné z LV vlastníka katastru nemovitostí pro obec Praha. Učiněná zjištění svědčí o tom, že pokuta v uložené výši nemůže být pro obviněnou likvidační, neboť je právnickou osobou, společností s ručením omezeným, s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.

Obviněná je podnikatelem, obchodní společností zapsanou v obchodním rejstříku a založenou za účelem podnikání a tvorby zisku. Vzhledem k tomu, že se v případě obviněné jedná o podnikatelský subjekt, a s ohledem na její majetkové poměry shora popsané má MHMP OPP za to, že uložená pokuta nemá s ohledem na její výši likvidační charakter.

Obviněná nepředložila žádné podklady, dokumenty či doklady, z nichž by mohl MHMP OPP usuzovat na její majetkové poměry. MHMP OPP tedy vyšel z údajů veřejných rejstříků a seznamu a učinil základní představu o majetku obviněné na základě odhadu. Obviněná v průběhu řízení neuplatnila námitku likvidační povahy sankce. V souladu s judikaturou NSS není povinností obviněné poskytovat součinnost v tomto smyslu, ale za tento svůj postup musí nést následek v podobě, že majetkové poměry budou odhadnuty.

Povinnost uhradit náklady řízení byla uložena dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP, ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a dle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

MHMP OPP po zvážení všech zjištěných skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 96 a násl. ZOP a § 81 a násl. správního řádu odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury, podáním u MHMP OPP, na výše uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravují § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání). Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Podle § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý
ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

- I. Doručuje se do datové schránky do vlastních rukou:
Nasir s.r.o., Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2 (IDDS: vve8cd7)

- II. MHMP OPP – spis

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 11. 2020 a vykonatelné je dne 19. 12. 2020.
Připojení doložky provedl Mgr. Jirí Skalický dne 23. 12. 2020.